

flabet at træffe Overenskomst om deres Formueforhold, hvilken Frihed nu er væsentligen hæmmet dels derved, at Gyldigheden af Egtepagter er betinget af kongelig Stadsfæstelse, dels ved de betydelige Gebyrer og Omkostninger, der nu fordres og som affrække de Uformuende fra at oprette Egtepagter, maa Mindretallet anse det ønskeligt, at hin Frihed virkeliggøres derved, at Egtepagter, oprettede forinden Egttestabet under betryggende Former, tillægges Gyldighed uden kongelig Stadsfæstelse.

Naar der da ikke forinden Egttestabet er vedtaget nogen Overenskomst mellem Egttefællerne om deres Formueforhold, og den Indskrænkning i Formueforholdet, som Lovforslaget indeholder til Fordel for Hustruen, saaledes er indtraadt, kan der dog under Egttestabet, ogsaa fra Hustruens Side, opstaa et velbegrunder Ansøg om, at denne Indskrænkning bortfalder. Men med Hensyn til den Egtepagt, der derom da maa afflutes, saavel som med Hensyn til Ophævelse af eller Forandringer i eller Tillæg til den forinden Egttestabet indgaaede Egtepagt, vil det, saavidt skønnes, blive nødvendigt at opretholde Fordringen paa kongelig Stadsfæstelse som Betingelse for Overenskomstens Gyldighed, idet Hustruen da er under en Indflydelse, som kan gjøre det tvivlsomt, om Beslutningen er fattet med hendes fulde Frihed, hvorfor det da ogsaa tør forudsættes, at Stadsfæstelsen ikke vil blive meddelt, uden at baade Dørlighedens og hendes nærmeste Slægtninges eller troværdige og med Forholdene nøie bekendte Personers Erklæringer ere indhente om, hvorvidt Egttefællernes sande Gavn gjør de trufne Bestemmelser tilraadelige. Ligeledes tør det uden nogen udtrykelig Forfæstelse anses som en Selvfølge, at der ved Stadsfæstelsen vil blive givet Raalæg om Overenskomsternes Thinglæsning m. m.

I Genhold til det saaledes Anførte foreslaar underfrevne Sessen, at

Lovforslaget affattes saaledes:

Forslag til Lov
om Egtepagter og gift Kvindes
Raadighed over, hvad hun erhverver
ved selvstændig Virksomhed.

Ved Egtepagt, som forinden Egttestab oprettes for Notarius publicus og kundgøres ved Thinglæsning paa den i Plakaten af 10de April 1841 § 1 bestemte Maade, kan Formueforholdet mellem Egttefæller, uden at kongelig Stadsfæstelse

udkræves, ordnes paa den Maade, de for sig finde tjenligst, og kan det derved vedtages, at fast Eiendom, Kapitaler og enkelte Gjenstande, som tilhøre eller senere ved Arv eller Gave tilfalde den ene af Egttefællerne, skulle være undtagne fra Formuefællesskabet. Egtepagter, som oprettes, efter at Egttestabet er indgaaet, saavel som Overenskomster, som under dette træffes om Ophævelse af, Forandringer i eller Tillæg til en Egtepagt maa for at blive gyldige forsynes med kongelig Stadsfæstelse.

Er ingen Egtepagt oprettet, hvorved anden Bestemmelse er taget, har gift Kvinde Ret til, uden Mandens eller anden Berges Samtykke, i levende Live at raade over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed, som ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Mandens eller Fællesboets Midler, og hvad bevislig er anskaffet ved saadant Erhverv. Saadant Gods eller Erhverv hæfter ei for Sjæld, Manden har stiftet, medmindre Hustruen har samtykket i Sjældstiftelsen.

(Foraauidt det under Nr. 4 ovenfor stillede Endringsforslag vedtages, indsettes dette som § 2 og den foran staaende Del af Lovforslaget gives da Overskrift § 1.)

Undertegnede Drenholm kan ikke med Fler-tallet være enig i at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Naar jeg her nærmere skal udvikle de Grunde, hvorfor jeg ikke kan gaa ind paa Lovforslaget, skal jeg ikke komme ind paa Betragtninger over den svævende og uklare Maade, hvorpaa Forslaget er affattet, og paa de Lov- og Tvevdygheder, Forslaget paa ethvert Punkt frembyder, da jeg udjærlig har udtalt mig derom ved Sagens 1ste Behandling, men idet jeg, uanset dens store praktiske Betydning, ser bort fra denne Side af Sagen, skal jeg kun holde mig til den Tanke, som gaar igjennem Lovforslaget, og som har baaret dette frem.

Forslaget gaar ud paa at gjøre Hustruen uafhængig af Manden, med Hensyn til hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed, og det Spørgsmaal paatrænger sig da naturligen, hvilken Indflydelse en saadan Stilling for Hustruen vil have paa det ægtefællelige Forhold i Almindelighed. At Manden og Hustruen ere Et ogsaa i Henseende til Formuen, er en i Befolkningen saa indlevet Opfattelse, at et Indgreb deri, uden en samtidig rationel Ordning af det hele Formuefællesskab, let bliver støvende; det Eftiske i Egttestabet faar et kontraktmæssigt Knael, som i mange Tilfælde vil virke uheldig paa Forholdet mellem